A Zirci Reguly Antal Német Nemzetiségi Nyelvoktattó Általános Iskola 7.b osztály beszámolója

a HAT-17-01-2017-00312 azonosítószámú
„Elek Apó meséi – legendák és mondák nyomában Erdélyben” című pályázat keretében 2018. május 22-26. között megvalósult erdélyi útjáról

1. nap: 2018. május 22. (kedd)



Az indulás napján nagyon korán kelt mindenki, mert fél ötkor volt a találkozó az iskola melletti parkolóban. 5 óra 12 perckor elindult a busz a 7. b és 7.d osztályos tanulókkal, valamint 6 fő nyolcadik osztályos tanulóval és 6 felnőtt kísérővel Erdélybe. Az utazás nagyon hosszú és unalmas volt, annak ellenére is, hogy sokat beszélgettünk és néztük a tájat. A sofőrök négyszer megálltak, cseréltek és ez alatt mi el tudtunk menni wc-re és egy kicsit kinyújtóztattuk a lábainkat.

Az első lényeges megálló Vajdahunyad vára volt Vajdahunyadon. Ekkor csatlakozott hozzánk Emőke néni a „jó fej” honismereti vezető. Sokat mesélt a vár történetéről és hogy mi látható a várban. Miután befejezte szabadon megnézhettük a várat. A vár alatt a kirakodásoknál emléktárgyakat vehetett, aki akart.

Utunk ez után Dévára vezetett, ahol megnéztük a Dévai várat. A felvonó rossz volt, így a meredek és hosszú utat gyalog tettük meg, mindenki alaposan elfáradt. A legenda szerint a várat tündérek építették. A romos falak mögül nagyon szép kilátás tárult a szemünk elé.

Este 8 óra környékén értünk vacsorázni, valamilyen levest ettünk és rizses húst majd ez után elfoglaltuk a szállásunkat. A lányok 2-3-4-5 fős szobákban aludtak. Este mindenki telefonált a szülőknek, hogy elmesélje mi történ aznap. Mindenki nagyon későn feküdt le. Nagyon jó volt az első nap, izgalommal vártuk a következő napot.

Hamvasi Gréta, Jakab Anita

2. nap: 2018. május 23. (szerda)

Reggel fél hétkor keltünk, hogy korán el tudjuk fogyasztani a reggelinket. Reggelire kolbászt kaptunk mustárral meg nutellás kenyeret. A reggeli után elindultunk Nagyszebenbe. Emőke néni Nagyszebenről is elmesélt minden érdekes és lényeges dolgot, majd megmutatta a három főteret. Ezek után kapott a csapat 1 óra szabad programot, amit tetszés szerint lehetett eltölteni vásárlással, fagyizással, lógással.



Utunkat Brassó felé folytattuk a kellemes egy órás szabadprogram után. Brassóban megnéztük a Fekete Templomot, amiről sok érdekességet tudtunk meg. Végigmentük Európa legszűkebb utcáján a Cérna utcán, ami tényleg olyan keskeny, hogy a két kezem elérte a házak oldalát. A közepéről csodálatos kilátás nyílik a

„Barssó” feliratra. A nap talán legszebb látványosságát az erdei kilátó nyújtotta. Szinte az egész város ott volt a lábunk alatt.

Bikfalvára nagyon hamar odaértünk, ahol elsőre a tehenek fogadtak bennünket, amiket akkor hajtottak haza, ez nagyon vicces volt. A csapat nagy részének a szállása a Mókus Panzióban volt és 11 fiú a Téglás Panzióban kapott helyet. Vacsorára savanyú leves és pörkölt volt laskával. Vacsora után mindenki kiment az udvarra játszani, telefonálgatni és hülyéskedni. Itt a két osztály nagyon jól összebarátkozott egymással. Este 10 körül mentük be a szobákba zuhanyozni és lefeküdni.

Hamvasi Gréta, Jakab Anita

3. nap: 2018. május 24 . (csütörtök)

8:30-kor indultunk a reggeli után. Sepsiszentgyörgy volt az első megálló. A Székely Mikó kollégiumot néztük meg először. Utána a Székely Nemzeti Múzeumot látogattunk meg. A múzeumban megismerkedtünk a székely népviselettel, szokásokkal művészettel. 11 körül indultunk el Kisbaconba. Ott először házi készítésű ételekkel vártak, amit az egész évfolyam fogyasztott el. Azután megnéztük a meseházat. Itt Benedek Elek meséihez készített rajzokat, festményeket és bábukat nézhettünk meg. Megtekintettünk egy tájházat is. A tájházban ruhákat, berendezési tárgyakat, fényképeket, eszközöket okiratokat láthattunk. A ház után egy 200 éves, ma is működő vízimalmot néztünk meg. Kívülről kicsinek tűnik, de 3 szintes valójában. Ezek után Benedek Elek lakását tekinthettünk meg, amit dédunokája idegenvezetésével ismertünk meg.



A lakás az író akkori bútoraival van berendezve. Benedek Elek eredeti kézzel irt kötetei is megtalálhatóak voltak. Az idő szűke miatt a bölényrezervátum látogatás elmaradt. Bikfalván még el lehetett menni megnézni a napleventét. :-)

Földesi Lőrinc, Sasvári Levente

4. nap: 2018. május 25. (péntek)

Reggel 6 óra körül volt az ébresztő, a kísérők bejöttek, hogy igyekezzünk a sportpályára futni. A napot 3 kör futással indítottuk. Reggelire szalámikat, sajtot és lekvárt kaptunk. Kökösre mentük egy iskolába, ahol átadtuk az ajándékainkat az ott tanuló diákoknak. Itt megnéztünk egy régészeti templomot, aminek gyönyörű színes kazettás volt a mennyezete. Elmentünk egy Gábor Áron emlékműhöz, ahol az alpolgármester úr mesélt Gábor Áronról és egy helyi kisdiák pedig verset mondott nekünk.

Alsócsernátra utaztuk ezek után, ahol Pali bácsi kúriáját látogattuk meg. Pali bácsi sok érdekes dolgot mesélt nekünk, majd megnéztük a múzeumot.

Ez után következett Kézdivásárhely központjában egy kis park, ahonnan jól láthatóak voltak az udvarterek. Itt is Gábor Áron szobra áll. Az erdőben megkóstoltuk az erősen vasas ízű forrásvizet, majd bementünk egy helyre (Mofetta) ahol büdös szagú gázok szabadultak fel a földből, amik elvileg gyógyító hatásúak.

A nap legnagyobb élményében a Szent Anna tónál részesültünk. Korábban már a híradásokból mindenki ismert egy medvét, aki egy óvatlan túrázót megsebesített. Amikor odaértünk a tóhoz ott volt a tv és mondták, hogy ma fogják be a medvét. Körbesétáltuk a tavat, gyönyörű látvány volt. Mikor visszaértük a büfé részhez, óriási meglepetésünkre megláttuk a távolban a medvét. Mint kiderült a medve egy két éves 100 kg-os Sanyi névre hallgató medvebocs. Sanyi vidáman rohant el az emberek mellet és pancsolt a tó vizében. Ennyi felvétel még nem készült Sanyiról, mint amennyit mi csináltunk. A 7. d osztályból Martin leült egy padra, hogy pihenjen és Sanyi odament hozzá közel és megszaglászta. Közben megérkeztek a rendőrök és az állatvédők is. Sanyi kirohant a parkolóba, ahova minket csöndben kísértek ki, nehogy elriasszuk az állatot. Sanyit altató lövedékkel elaltatták és elszállították egy medverezervátumba. Ezek után a nagy izgalmak után visszamentünk a szállásra, ahol húslevest és sült húst ettünk zöldséges rizzsel. Utolsó este a vacsora után a tiszteletünkre tábortüzet gyújtottak. A tábortűz mellett elénekeltük a magyar és székely himnuszt valamint még két székely népdalt. Az élményekkel teli nap után későn feküdt le a társaság tudván, hogy holnap haza kell indulnunk.



Hamvasi Gréta, Jakab Anita

5. nap: 2018. május 26. (szombat)

Elérkezett a szombat. Vegyesek az érzelmek a gyerekekben, hiszen sokan várták már ezt a napot, de sokan maradnának is. Nagy volt a sürgés-forgás a szobákban pakolásztunk ide-oda. De végre összepakoltunk, megreggeliztünk és útnak indultunk. Első megálló egy olyan hely volt, ahol egy kis falu van körbevéve több fallal (Prázsmár, Erődtemplom). Második megálló Korond volt, ahol helyi kézzel készült tárgyakat és specialitásokat vettünk. A határ lett volna a következő megálló, de szerencsére nem kellett túl hosszú időre megállnunk mert nemsokára mehettünk át. A vártnál hosszabbra sikeredett az út, de kárpótolta az hogy gyönyörű a táj. Amikor végre hazaértünk negyed három órakor, a szülők már ott vártak minket a parkolóban a suli előtt.



NAGYON TETSZETT ERDÉLY ÉS KÖSZÖNJÜK HOGY OTT LEHETTÜNK !!!!

Bieber Barnabás, Bittmann Zoltán

Képek: Hamvasi Gréta, Lingl Zoltán